Ч. 135 (11.476). Львів, четвер 20. червня 1929. [illegible] Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 5·00 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леїв, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„ Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Випереджування подій.

Львів, 19. червня 1929.

Світ, видно, прагне сензацій, але сензацій немалих і небуденних, а таких, що потряслиб рівновагою бодай одного континенту. Видно це між іншим з того, що два дні трівала вже в усій европейській пресі велика війна на радянсько-китайському пограничу. Панувала не тільки війна, але розкривалися великі стратеґічні комбінації обох воюючих армій та аналізувалися перспективи нового укладу політичних відносин на великому континенті Далекої Азії. Так було в пресі, а на радянсько-китайському пограничу війни фактично не було і нема. Червона армія не посувалася в напрямі сибірсько-китайської залізниці у глибину Манджурії, і війська Чанґ Кай Шека не відпирали ніякого наступу. Не проголошувано в Китаю у звязку з тим і ніякої мобілізації. Два дні, як сказано, трівала така війна тільки в ґазетах. Нині вже й у ґазетах ця війна закінчена.

Звідкиж взялися інформації про неї? Інформацію про початок тієї війни принесла пресова аґенція Райтера, аґенція, що належить до поважних і авторитетних у таких справах. І всеж показалося, що тим разом хтось аґенцію „надув", впровадив її в блуд і таким чином може й підірвав у деякій мірі довіря до її інформаційної служби в світі. Самозрозуміло, що „надув" аґенцію хтось, кому залежало на тім, щоби спричинити паніку серед пацифістів та посіяти радість серед прихильників війни. А що кожна аґенція незвичайно живо реаґує на всякі направду сензаційні події великого значіння, то й не диво, що весь технічний апарат аґенції пустив негайно в світ вістку про радянсько-китайську війну. Цю вістку зараз-же в місци заперечили більшовики при допомозі свого інформаційного пресового апарату. Та більшовицькому запереченню декуди не вірили, ждали на нові вісти з терену війни, але такі не надходили і вже мабуть не надійдуть. Одним словом експеримент „надування" вдався і сензація великанська.

Ціла та „сензація" всеж не була позбавлена правдоподібности. Бо попередили її події, які в інших часах напевно довелиб до війни. Іншими словами вістка про війну зродилася на основі передбачування подій та перетворилась у даному випадку у випереджування фактів. Не виключене, що вона мала за ціль не спричинити чи приспішити війну, а навпаки не допустити до неї. Яким чином? Підложем для повстання такої війни було дипльоматичне напруження між СРСР і Китаєм. Китайський націоналістичний уряд Чанґ Кай Шека вспів по важких зусиллях, після довгих кривавих громадських воєн, обєднати свою батьківщину та ввести в ній сякий такий лад. Весь Китай поділено на пять областей, в яких адміністративно-політичними керманичами стали поодинокі ґенерали, що причинилися в війні до обєднання і пацифікації краю. Всі вони виконують свої ґубернаторські обовязки в імени нанкінського націоналістичного уряду Чанґ Кая Шека. Як відомо, більшовики втратили по китайській громадянській війні, в якій вони грали не малу ролю, всякі впливи в Китаю. Уряд Чанґ Кай Шека став завзятим противником більшовиків та знищив на своєму терені цілковито китайських комуністів. Дійшовши до сякої-такої пацифікації країни, він позаключував доволі вигідні для себе умови з усіми великодержавами, а саме: зі Злученими Державами Півн. Америки, з Анґлією, Францією і навіть поладнав спірні справи з Японією. Все це було не на руку більшовикам. І вони почали шукати ділового контакту з ґенералами-ґубернаторами в поодиноких областях Китаю. Мета їх була проста. Розсварити ґенералів, спричинити знов громадянську війну та зактивізувати в часі війни китайських комуністів і таким чином дійти знов до відзискання втрачених впливів у тій великанській і пребогатій країні.

Уряд Чанґ Кай Шека дуже скоро спостеріг ці заходи більшовиків і впав на слід підозрілих зносин ґенерала Фенга з деякими радянськими консулятами в Манджурії. Не думаючи богато, наказав нанкінський уряд перевести ревізії в тих консулятах. Ревізії мали дати надсподівано богатий матеріял про розкладову працю більшовиків у Китаю. З того почалося та й досі трівае радянсько-китайське напруження. А з нього виснував інформатор аґенції Райтера війну, випереджуючи розвиток подій. Тепер уже напевно можна сказати, що радянсько-китайської війни не буде. Більшовики, що так завзято пропаґували й пропаґують „мир і розброєння", що так дуже „перепялися" пактом Келльоґа, по вістці Райтера на війну не підуть. Виходить, що таке випереджування дійсного розвитку подій часом має і свої добрі сторони. В даному випадку вони добрі для вдержання мира в Азії.

Раби.

Як Румунія „розвязує" справу нац. меншостей? Українські селяни з Бесарабії в ярмі бразилійських плянтаторів.

В останніх роках на плянтаціях кави в Бразилії почала зменшуватися кількість робітників. Сталося це головно через припинення італійської еміґрації. Бразилійські плянтатори почали пошукувати нових невільників. Найбільш підхожий для себе елемент добачили вони в Румунії. Зновуж румунський уряд постановив піти назустріч бразилійським плянтаторам, щоби при їх допомозі „розвязати" національну квестію. Відомо, що Румунія має понад 30 проц. „інородців", свідоміших і культурніших від пануючої нації. Особливо важкі клопоти має румунська влада в Бесарабії.

Румунський уряд прийшов до переконання, що співділанням з бразилійськими плянтаторами можна проріднти меншостеві елементи й утвердити панування румунів на окраїнах. З тією метою допущено до несамовитої аґітації серед бесарабських українців за виїздом до Сао-Павльо (бразилійська провінція), яку змальовувано яскравими красками, як вимріяну країну щастя. Вислідок цієї злочинної аґітації, з розмислом допущеної румунською владою, кількадесять тисяч українських селян у Бесарабії попродало свої маєтки і виїхало до Бразилії.

Скоро тільки притягнені всякими обіцянками селяни висіли на бразилійському березі, їх спрямовано на плянтації кави в Сао-Павльо. А там уже з ними не церемонилися. Мрії про казочне щастя за морем розвіялися під тягаром важкої, мало відплатної праці та під ударами кнутів капанґів (наставників). Дійсність стояла в яскравій суперечности з казками несовісних аґентів.

Огірчені, обманені й обурені постановили наші селяни з Бесарабії рятуватися перед неминучим рабством і повернути на батьківщину. Вони масово подавалися до надбережних портів, бажаючи повернути до рідної Бесарабії. Та тут стрінула їх непередбачена несподіванка. *Румунський конзуль відмовився видати їм поворотні візи.* Не маючи змоги вернути до рідного краю, вони мусіли знову вернути на плянтації кави. Таким чином кілька тисяч наших селян остало фактично без батьківщини, без ніякої опіки і заступництва, перейшли на становище безсловесних рабів, відданих на ласку й неласку бразилійських плянтаторів.

Зясовані вгорі відомости подає „Виходзьца" на основі бразилійської преси. Саме тепер богато говориться в Европі про справу національних меншостей у звязку з мадридською сесією Ліґи Націй та статтею Мекдональда. Новоповсталі й поширені держави середущої й східньої Европи ликують з приводу „полагоди" меншостевого питання по лінії дальшого гноблення захоплених під свою владу народів чи їх частин. Ликує й Румунія. Обурюється Франція, що Мекдональд називає альзасців нац. меншістю. Але ніхто не обурюється з приводу румунської торговлі живим товаром і повернення вільних людей в безголосих рабів. А варто би цю справу запрезентувати Лізі Націй і співсиґнатарим меншостевих трактатів, щоби вони переконалися, якими способами і засобами Румунія „розвязує" меншостеву проблему, як вона злісною підписаний нею трактат про охорону нац. меншостей. Інша річ, що українські заступники в букарештенських законодатних установах повинні домагатися вияснення від уряду та виявлення українських бесарабських селян з ярма бразилійських плянтаторів.

Закарпаття.

Відгомони учительського зізду. — „Фільософічна" пошесть. — „Тайное собраніе украинцевъ" й ужгородська поліція. — „Славянофіл" Фелдешій відгризається.

Найважнішим внутрішнім питанням нашого Закарпаття є й досі „язиковий вопрос", найбільш ятрива болячка всіх народів чи їх частин, що раптом із загумінків життя непідготовані виходять на ширший життєвий шлях. Оливи до вогню діллив ще недавній учительський зізд, на якому мадярони, „общероси" й відсталі автохтони-анальфабети за всяку ціну хотіли довести до рішення того „вопроса" в користь „русскаго литературнаго языка". У висліді прийшло до розколу в „Учительському Т-ві". Учителі-народовці під проводом пос. о. А. Волошина залишилися при старім статуті „Учит. Т-ва", а „общероси" змінили статут і фактично заснували нове „товариство". Закарпатська преса, головно „Свобода" і „Русскій Вѣстникъ", переповнені тепер відгомонами учительського зізду і полемічною боротьбою між обома напрямками. Боротьба ведеться за національну назву і за мову. Зайвим було би повторяти полемічні аргументи закарпатської преси, головно мадяронсько-общеруської, бо вони такі смішні й наївні, що скорше надаються до гумористичного трактування. Найбільшим закидом мадяронів й „общеросів" на адресу народовців є те, що останні несміливо в ряди-годи називають себе „українцями", а не „русинами" чи „русскими". Є це смертельний прогріх, за який мало вкамінувати. Для ілюстрації ментальности і розвиткового рівня „общеросо"-мадяронів і автохтонів подамо хочби такий зразок „язиковопросної" полеміки „общероса" Василенка на адресу народовця Ворона.

„Ни одинъ (із інформаторів полеміста) не говоритъ, чтобы ты сказалъ: „Мы є русины-украинцѣ", но твердятъ, что ты сказалъ: „мы украинцѣ". А еще болѣе удивляются на новой націи: „русино-украинцахъ". Не крути уже ничего, но говори откровенно! Вѣдь и Гренджа уже сказалъ, что „ми українцями звемось", тоже самое вижу въ томъ самомъ номерѣ „Свободы" въ „Примѣткахъ". Въ Галичинѣ для обмана тоже говорили: „русины-украинцѣ", но когда чувствували себя сильными, то заявили, что „ми украинцѣ"...

І так у безконечність. На таке безглузде переливання з пустого в порожнє тамошні чвертьі півінтеліґенти витрачують масу часу, енерґії й паперу.

„Русскій Вѣстникъ" любить і сензації. В

Pr. 150/29. Sąd okręgowy karny we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnem po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927. poz. 398 Dziup. Nr. 45 dokonane dnia 5 czerwca 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie czasopisma „Dilo" Nr. 125 z dnia 7. czerwca 1929 z powodu, że zamieszczony w tem czasopiśmie artykuł pod tyt. „Korporantiki wojownyky" w ustępie końcowym od słów: „Tak u zahalnomu..." do słów „je w kraszczomu stanowyszczi" zawiera w sobie znamiona występku z § 300 ustawy karnej b) wydać po myśli przepisu z artykułu 77-go cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechnia tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianych w art. 8? tegoż rozporządzenia.

Lwów, dnia 13. czerwca 1929. Maier.

статейці „Полиція въ Ужгородѣ разоблачила тайное собраніе украинцевъ" пише цей анальфабетичний, але інформаційно досить цікавий органчик, що в околицях Ужгорода, коло ріки Уж в т. зв. „Долині Смерти" в останньому часі запримічено підозрілі особи, які там відбували свої наради. Детективи ужгородської поліції слідкували за „конспіраторами". В дні 9. червня в „Долині Смерти" зібралося коло 40 осіб. Детективи окружили тайне зібрання і вилеґітимували його учасників. Виявилося, що тими „конспіраторами" є українці-еміґранти під проводом фотографа Івана Хомина. Поліція веде слідство, якого наслідком буде висилка чужинців із меж Підкарп. Руси. Про цю „конспірацію" не можна поки-що більше нічого довідатися зі сторінок органу „автономн. земледільческ. Союзу". Не виключене, що це якась качка, або чергова провокація.

Відомий вже й нашим читачам універсальний „славянофіл" Ю. Фелдешій, який виголосив знамениту промову про словянську єдність і солідарність під проводом „колибельної матері Росії" на бенкеті в честь югословянських журналістів, тепер мусить виправдуватися перед замітами мукачівської, аграрницько-общеруської „Русск-ої Земл-і". А саме виявляється, що для звеличання словянської солідарности розвеселений Фелдешій співав... мадярські пісні. Він заперечує твердження мукачівського органу. Мовляв він „спѣвалъ сербскую пѣсню „Безъ тебе драга"... и одну русскую... Кажется, сотрудникъ „Русской Земли", который тоже былъ на бенкетѣ, больше вина выпилъ и потерялъ холодный розсудокъ, ибо иначе не нападалъ бы на меня".

Видно, що були ще якісь інші замітки на тему „славянофільства" мадярона Фелдешія, бо він пише, що „отъ галицкихъ эмигрантовъ я лекцін не принимаю, съ ними я ничего общаго не имѣю".

На основі поданого вгорі можна ясно уявити собі, які то важні справи порушує закарпатська преса, особливо преса мадяронсько-общеруського напрямку.

Заява Мекдональда з приводу його статті про національні меншости.

Мекдональд заявив співробітникові ґазети „Дейлі Нюс", що він написав свою статтю про національні меншости кілька тижнів тому для одної пресової аґентури. Він ніяк не сподівався, що ця стаття буде опублікована тепер, після того, як він переняв уряд, без його згоди.

Протест Італії проти статті Мекдональда.

Ґазета „Еко де Парі" повідомляє з Льондону, що італійський виконуючий обовязки посла запов і в у англійському міністерстві закордонних справ енерґійний протест італійського уряду проти статті Мекдональда про національні меншости.

Виступ французької ґазети проти Мекдональда.

Ґазета „Еко де Парі" пише, що не лише італійський уряд, але також французький буде протестувати проти статті Мекдональда. Югословянський, польський і румунський уряд, — пише ґазета, — теж дадуть належну відповідь на визов Мекдональда. Його виступ вартий людини, яка протягом війни від 1914 до 1918 р. постійно зраджувала свою батьківщину. Це характеристичне, що не німець, але анґлієць, і до того анґлійський премієр, перший знову порушив питання про Альзасію та Льотаринґію.

Справа морських роззброєнь.

Розмова між Мекдональдом та ґен. Досом.

У невеличкому місті Форс у Шкоції зїхалися ґенерал Дос, новий американський посол у Льондоні, та Мекдональд на розмову, яка має бути початком зближення між американською та анґлійською політикою. Про цю розмову видано офіціяльний комунікат, в якому говориться, що предметом обговорення була справа морських розброєнь. Переговори мали мати дуже задовольняючий перебіг.

Вибори у ВУАН.

Лист в Київа.

Київ, дня 14. червня 1929.

Дня 6-го червня почалися вибори дійсних членів Української Академії Наук. Приїхавши до Київа дня 6. червня вечером я вже 7-го червня був на засіданні Ради. Академії, де обговорювано техніку виборів. Окрім членів Академії беруть участь в Раді і виборах також відпоручники наукових установ з Київа, Харкова, Дніпропетровська й Одеси, а крім них голова Української Науки Озерський і уповажнений для звязку між Нар. Ком. освіти і Академією Леонід Мак. Левитський.

На вибори приїхало чимало академиків з Ленінграду і Харкова. Вибори мають три стадії. Перша стадія — це наради комісій, на яких обговорюються кандидатури. Оскільки комісії визнають кандидатуру за безсумнівну, вона вже має забезпечений вибір на Відділі Академії (таких відділів є три: фільольоґічно-історичний, матем.-природописний і економічно-юридичний) і на Раді Академії.

Поки-що переводиться праця в комісіях, яких є десять. В комісії історичних наук головує акад. Баґалій, в комісії мовознавства і гарного письменства акад. Студинський, в ком. фізично-математичних наук акад. Граве, хем. наук акад. Плотников, біольоґо-медичних акад. президент Заболотний, сільско-господ. наук акад. Фомін, технічних наук акад. Симінський, ґеольоґії, гідрольоґії, ґеоґрафії акад. Тутківський, економічних наук акад. Воблий, фільософії, соціольоґії та права акад. Гіляров.

Я не стану переповідати імен усіх кандидатів, а спинюся головно на комісії, в якій я проводив дня 12. червня.

Усіх кандидатур виставлено 17. Зняли свої кандидатури Адріянова, К. Квітка, Олена Курило і Василь Стефаник. Не найшли підтримки Ріттер і Церетелі. Визнано за безсумнівні кандидатури *Михайла Возняка, Філярета Колесси і Василя Щурата* зі Львова, білоруського поета Янка Купали (Луцкевича) з Минська і Павла Тичини з Харкова. Голосувало 16 осіб. З винімком Янка Купали, що дістав 15 голосів, (один стримався від голосування), всі інші обрані 16 голосами, отже одноголосно. При виборах голова комісії голосує на рівні з усіми членами.

З уваги на те, що всіх катедр мовознавства було три, а гарного письменства дві, разом пять, а їх заповнено вже при першому голосуванні, кандидатури Варнеке, Лукіяненка і Томсона відпали і над ними не голосовано. Про кандидатури Барбюса, М. Горкого і Кобилянської висловила комісія найбільшу пошану для них, одначе їх не голосовано тільки тому, що їм неможливо брати безпосередню участь у працях Академії.

Про кандидатури галицьких учених висловлювалися члени комісії з великим признанням. Дуже гарне враження викликала найновіша студія Філярета Колесси „Народні пісні з Галицької Лемківщини", яку саме прислано до Київа. Вийшла вона в Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, як 39—40 том „Етноґрафічного Збірника" на близько 600 сторонах друку. Прегарну сильветку Колесси подав перед засіданням комісії в „Пролетарській Правді" з дня 11. червня ч. 131 (2345) заслужений етноґраф Клим Квітка.

Склад комісії мовознавства і письменства був такий: акад. Студинський (голова), акад. Баґалій, акад. Гіляров, акад. Грушевський, акад. Єфремов, акад. Кримський і акад. Перетц, а побіч них ректор одеського ІНО Внуків, ректор Маркс. Інституту в Харкові Камишан, голова Держ. Вид. України Річицький, ректор київського ІНО Семко, голова Української Науки Озерський, нар. ком. освіти молдавської республики Кіору і уповажнений Нар. Ком. Освіти Леонід Левитський.

Д-Р Е. БУРАЧИНСЬКИЙ.

25-ліття Народньої Лічниці.

(Докінчення.)

Рівнож дбала управа Н. Р. про лікування інвалідів У. Г. А.: усі операції, які можна виконувати амбуляторійним способом, робиться в Лічниці. Крім того в останньому часі дала Н. Л. поміщення для протитуберкулічного диспанзера, який саме відчиняє Українське Гигієнічне Товариство.

Уже віддавна лікарські сфери, що провадять Н. Л., відчували брак того, що нема де помістити тяжше хорих, яких треба лікувати довше. Досі лікується лише хорих прихожих, а годі робити більші операції, після яких хорі мусять лежати. І тому вже в перших роках істнування товариства повстала гадка будування шпиталя на зразок віденської поліклініки, яка крім амбуляторії має й шпиталь із ріжними відділами. На ту ціль зачалося збирати гроші й на те був призначений запис бл. п. о. Залуцького, та на жаль, через війну все впало в воду. Після війни підняла сю гадку управа Н. Л. наново, а особливо занявся нею теперішній директор, під якого проводом ведеться доцільна й енерґічна акція в тому напрямі. Від ряду літ складається на ту ціль фонди, які зберігається у твердій валюті в Центробанку. В минулому році виготовив інж. Нагірний пляни шпиталя на 45 ліжок, якого будова й уряджения має коштувати коло 50.000 долярів. Перед трьома роками набуло товариство завдяки жертві митрополита реальність при вул. Скарги 4. на власність, а в городі реальности є досить місця на побудування шпиталя. У минулому році знов жертвував митрополит 5.000 дол., так, що сьогодні Лічниця може серіозно братися за будову. Пляни шпиталя знаходяться тепер під розглядом комісії маґістрату й небавом має бути справа остаточно вирішена так, що управа Н. Л. має надію приступити до будови ще цього року.

На потребу будови шпиталя складаються причини загальної і спеціяльної натури. Війна й повоєнна руїна були великою перешкодою для розвою шпитальництва. Нормальний зріст будови шпиталів перепинився так, як загальна будівельна акція. А потреби щораз більші, бо шпиталі щораз більше переповнені. Причини переповнення шпиталів є ріжні: 1) наклін людности лікуватись у шпиталях при випадках недуг зріс многократно в порівнянні до передвоєнних часів через вандрівки по чужих, культурніших краях, через лікування у військових шпиталях, то-що; 2) розвій медицини веде до того, що до доброї діяґнози й успішного лікування треба щораз більше приладів, інструментів та лябораторій, а на їх справлення можуть позволити собі по більшій части лише добре уладжені шпиталі, отже публика, особливо менше заможна має тим більшу притоку шукати поради у шпиталях на випадок недуги; 3) особливе значіння для цього мають ще мешканеві трудноші і брак поміщення, що дуже дошкулюють людности по містах.

Малі мешкання або салі спричинюють недуги або погіршують уже істнуючі. Через мешканеві трудноші терплять найбільше всі слабовиті або хирляві люди. Передовсім треба згадати людей хорих на груди або загрожених туберкульозою. Дальше терплять сильно такі родини, що мають немовлята й малі діти, що їх не лише здоровля, але й життя наражене через горяч літом у горішніх поверхах, а осінню й зимою в вогких сутеринах. До того богато лежачих хорих, які при інших обставинах осталиб дома, намагаються здобути собі місце у шпиталі, бо дома нема їм ратунку. Побіч того й безробіття й економічна скрута збільшають армії кандидатів на шпитальні ліжка; 4) До певної міри причиняються до заповнення шпиталів й пересунення віку в людности: через зростаюче применення гігієни й суспільного обезпечення збільшається число старших людей, а старші люди більше потребують лікуватися, як молодші; 5) Скількість людности збільшається й то більше по містах, як по селах; по містах через переселення людей зі сіл, бо по містах легше найти заробіток. Наприклад число людности Львова збільшується таким способом річно на 5 до 6 тисяч.

Щодо спеціяльних причин, то потреба українського шпиталя у Львові вяжеться тісно з розбудовою цілого нашого національного життя. Коли ми хочемо жити повним національним життям, коли хочемо стати вповні культурним народом та коли бажаємо працювати для розвою й поступу цілого людства в колі інших культурних народів, мусимо мати всі культурні інституції, потрібні до того, мусимо здвигнути високі школи, отже й лікарський факультет. А підставу до того дадуть лишень українські шпиталі. В парі з тим іде кинутий недавно клич здобуття належного нам значіння по містах. Щодо Львова, то ми становимо тепер одну пяту часть його, тимчасом на 900 лікарів у Львові українців є лише коло 40.

Що хорі до нашого шпиталя найдуться, щодо цього не може бути ніяких сумнівів. Бачимо це при щоденних ординаціях у Лічниці. Крім того приймається загально $5^{0}/_{00}$ числа всеї людности як мінімум потрібного числа ліжок для відповідного краю. Отже у бувшій Галичині з її 8.000.000 людности треба би найменше 40.000 шпитальних ліжок. Тимчасом, як це бачимо з о-

На математичній комісії піднесено заслуги д-ра Вол. Левицького зі Львова і побажано, щоби задля браку катедр Академія іменувала його членом-кореспондентом, або почесним членом (остання титул введено вже для визначних учених у Всесоюзній Академії Наук у Ленінграді).

На історичній комісії, в якій я беру теж участь, визнано одноголосно за безсумнівні кандидатури: Ігнатовського, през. білоруської акад. Наук, Яворницького, заслуженого дослідника запорожської старини, Матвія Яворського (всі дістали по 16 голосів) і Слабченка (15 голосів, один стримався).

Річ цілком певна, що в цій хвилині, коли пишу допис, визнано у відділі географії за безсумнівну кандидатуру *Степана Рудницького*.

Комісії будуть радити до дня 23. червня, на день 24—7 скликані Відділи, а на день 29—30 повне засідання Ради, на якому западе остаточний вибір.

К. Студинський.

Шевченківський концерт у Кракові.

Заходами „Української Студентської Громади" в Кракові, а при співучасти всіх українських культурно-освітних місцевих установ, відбувся 25. травня концерт у честь Т. Шевченка. Для звеличання свята запросила Корпорація Студентів „Сян" п. сенатора М. Галущинського на промову. Щасливою є думка студентів, які запрошують наших визначних громадян, щоби звеличали великі роковини своїм словом. Так було на святі 1. падолиста, коли як перший гість студентської корпорації виступив о. прал. Я. Куницький у краківській церкві з проповідю.

Промова сен. Галущинського зробила на присутніх велике враження. Пов. прелегент розсипав щедро перед слухачами неодну золоту гадку, наче дорогоцінну перлу. Він вказував на новий світ ідей, змагань і поривів. Нічо дивного, що заслуженого громадянина нагородили вдячні слухачі довготревалими оплесками.

На дальшу частину програми склалися такі точки: 2. а) Кошиць: „Поза гаєм", б) Леонтович: „Ой горе тій чайці" — виконав мішаний хор; 3. Шевченко: „Тополя", деклямація — п. Марія Ясинецька; 4. а) Шевченко-Лисенко: „Гетьмани", б) „Синя чічка" — сольо барітонове п. Ярослав Геник; 5. а) Леонтович: „Не стій вербо", б) „Почаївська Богомати" — мішаний хор; 6. Шевченко: „Настрої", деклямація — п. Юліян Геник; 7. Мендельзон: Тріо Е-моль — пп. Купровська (фортепян), Патрило (скрипка), Папеж (вільончеля); 8. Шевченко-Вербицький: „Заповіт" — мішаний хор.

Мішаний хор під орудою п. Василя Витвицького представлявся чисельно і голосово взагалі дуже добре. Одинокий закид, який можна би зробити дириґентові то хіба той, що хор був за сильний на відносно невелику салю. Диспонуючи поважними вокальними вальорами співаків, п. Витвицький міг зовсім сміло вибрати на свято велику концертову салю „старого театру". Відємною стороною були також дещо за слабі голоси жіночі при мужеських і невикористання кількох важніших солістів. Зате рішучо був перетяжений сольовими партіями п. Я. Геник. Поза своєю спеціяльною точкою програми він виступив двічі з цілим хором („Почаївська Богомати" й „Заповіт" Вербицького), вивязавшись знаменито зі свойого завдання. Його голос набрав ще більшої сили (від часу його останнього виступу в Кракові); при гарнім звуковім тембрі він може мати перед собою оперову карієру. В скрипковому тріо висувалася на перший плян дуже талановита наша піяністка, п. Ірина Купровська. Гідно достроювалися до неї пп. Патрило й Папеж. Велике враження зробила на присутніх деклямація п. Ю. Геника, котрий зумів надати словам Шевченка якнайбільше вислову й інтерпретацій, чим гідно підніс повагу свята. Концерт закінчився відспіванням національного гимну.

Ще пару слів пояснення: чому цьогорічний концерт відбувся з таким опізненням. В березні проби доходили до кінця, а відтак святочний комітет винаймив салю в асекураційному товаристві. Одначе на короткий час перед означеним речинцем концерту управа товариства відмовила винаймити салю. Як причину відмови подано факт, що до дирекції товариства вплинула анонімна пересторога перед допущенням українців з метою відбуття „якихсь" зборів, які матимуть більш ніж політичний характер. Аноніми неперевірені щодо фактів часто вистарчають!

Дамян Горняткевич.

станнього звіту Тимчасового Самоврядного Виділу, є їх лише коло 8,000, якраз одна пята часть з того, що конечно потрібно. Тому тепер масово стрічаємо випадки, що хорих присилають лікарі до львівських шпиталів і клінік, а звідси відсилають їх назад на провінцію.

Лікарі, що працюють науково, відчувають брак наукового варштату, який може дати тільки добре ведений шпиталь, бо як дотепер, то Лічниця має лише обмежений матеріял до того. Поза тим наші лікарі стрічають тепер щораз більші трудноші при вступі на практику до державних шпиталів. Таксамо і з лікуванням інвалідів У. Г. А. буває нераз великий клопіт, коли маємо до діла з якоюсь тяжкою недугою або великою операцією. До шпиталів приймають їх не дуже охоче, а добре лікування їх — цеж справа нашої національної чести.

Врешті ми не можемо закладати товариства „Червоного Хреста" й не маємо через те нагоди зібрати потрібної скільности сестер-жалібниць, яких треба для обходу хорих або на випадок стихійних нещасть, воєн, то-що. Зробити це можна тільки в добрім шпиталі.

І тому справа будови нашого шпиталя стала сьогодні для нас категоричним імперативом. Шпиталі, що направляють тяжкі втрати здоровля і привертають працездатність, продукують, так сказатиб, найцінніше добро, яке має нарід, здоровля, і тому можна їх до деякої міри зачислити до продуктивних установ. Ми переконані, що цілий наш свідомий загал зрозуміє вагу і значіння шпиталя й піддержить управу Н. Л. так, що в найкоротшому часі здвигнемо *перший новітній шпиталь у Львові.*

За приналежність до КПЗУ.

Від двох днів ведеться перед окр. судом у Львові процес проти двацятьох комуністів, членів КПЗУ, обвинувачених за держ. зраду, або за злочин нарушення публ. спокою. Арештували їх у 1928 р., коли то наступив розлам у КПЗУ. Тоді то партія скликала була на липень 1928 р. краєву комуністичну конференцію, на якій мали зробити кінець розламові. Поліція арештувала Андр. Стецка й сконфіскувала богато матеріялу в його гол. кватирі при Ягайлонській вул., а потім арештувала й інших обвинувачених.

Головний обв. Стецко признався, що був платним урядовцем партії. Інші переслухані не признаються до вини. В середу скінчиться переслухання обвинувачених, потім зачнеться доказове поступовання та переслухання свідків. Розправа потреває яких два тижні.

—o—

Справа зміни конституції.

На повітовім вічу ББ. у Варшаві при участи 300 осіб пос. Славек сказав, що конституцію треба змінити. ББ. не має в соймі потрібних для цього 2/3 гол. Факт, що є у Польщі марш. Пілсудський, позволяє в оконечному випадку и устроєвий експеримент. ББ. волів би, щоби посли ухвалили конституцію.

—o—

Віче в Парижі в справі львівських подій.

В Парижі у салі Ваграм відбулося віче під проводом Берн. Лєкаша, скликане Лігою поборювання погромів, задля запротестування проти останніх подій у Львові та Познані. На вічу було около 5000 слухачів. Промовили Вікт. Баш, голова Ліги Оборони Прав Людини та Горожанина, кн. Віолет, член Ліги поборювання антисемітизму, проф. Вале, предст. париського університету, Жорж Піош, рад. журналіст. Дир. париського відділу ПАТ. Клечковський сказав, що осуджує львівські та познанські ексцеси, але треба памятати, що не всі поляки є ендеки. Прийде день, коли не треба буде уладжувати таких віч і тоді краще почуватиметься ніж тепер. Віче одержало вислови симпатії від сен. Годарда і бувш. мін. Мальві. Віче ухвалило резолюцію, яка протестує про ексцесів корпорантів.

—o—

Протести в англ. уряді проти Мекдональдової статті.

Французька преса далі займає неґативне становище проти Мекдональда, хоч появилася заява брит. уряду, що статтю свою написав Мекдональд тому кілька місяців, коли Лейбур Парті не рахувала ще, що в її руках буде управа державою. Париські часописи повідомляють, що крім фр. посла запротестував проти згад. статті також посол Югославії. Запротестують іще й інші держави, як Румунія та Польща. Урядового потвердження тої вістки нема. „Ліберте" пише: Знаємо вже, що Мекдональд думає про кордони Польщі, знаємо, що додає до них Альзацію та Льотарингію. Відомий вже як приятель Німеччини Мекдональд дав тепер пізнатися як нищитель мира й европейської рівноваги, з таким трудом здобутої. „Еко де Парі" пише: Штреземан не важився досі вжити слів, яких ужив англ. премієр. Штреземан буде так говорити, як одержить Надренію. Всетаки у Мекдональдових устах зазвеніла нута відплати Німеччини. Добре сталося, що знаємо, що говорить Мекдональд і Гендерсон, одначе Франція, Італія та союзники наші в середущій та півд.-сх. Европі зуміють удержати в респекті бурителя мира.

—o—

Румунія грозить війною.

Букарештенський „Універсул" твердить, що Мадярщина своїми останніми заявами (промова прем. Бетлена й мін. закорд. справ Валька) добула меча з піхви. Часопис домагається, щоби ром. війська ввійшли на мадярську територію й заняли її аж по Тису, бо цю ріку вважали за часів ціс. Траяна зах. кордоном. ром. народу. „Епока" пише, що Румунія повинна занятн Будапешт, щоби дати мадярам научку.

—o—

Страшна пожежа в Берліні.

У старій дільниці Берліна одному з робітників фабрики спірту впав олівець у резервуар. Робітник шукаючи олівця посвітив собі сірником, від якого займився спірт. Полумя перекинулося на робітника та на бочки бензини й обняло цілий 4-поверховий будинок, який згорів майже зовсім. 50 авт огневої сторожі гасило пожежу кілька годин, рятували льокаторів, замкнених на найв. поверхах драбинами і рят. полотнами. Яких 100 льокаторів мусіли рятувати крізь вікна, бо сходи відтяло полумя. Було кільканацять ранених.

—o—

Електричне крісло в Польщі?

Варшавський „Добри Вечур" повідомляє, що кат Мацейовський уступив зі свого становища. Його обовязки виконує помічник Вуйцік. Мацейовський, з фаху електромеханік предложив владі проєкт уладити в Варшаві електричне крісло. Пляни й рисунки опрацював сам.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·87·50—8·88·00, канадійський долар 8·80·50—8·80·50, чеська корона 0·26·40—0·27·00, австрійський шілінг 1·25·25—1·25·50, румун. лей 0·05·06—0·05·50, французький франк 0·34·50—0·34·80, швайцарський франк 1·71·50—1·72·00, фунт штерлінгів 43·30·00—43·80·00, радянський червінець 17·50—18·00.

Золото: 20 корон 36·15·00—36·60·00, 20 франків 34·20·00—34·50·00, 20 німецьких марок 41·25·00—41·80·00, 10 російських рублів 46·00·00—46·00·00.

Срібло: Австрійська корона 0·67·00—0·65·00, 5 австрійських корон 3·25·00—3·35·00, австрійський фльорен 1·65·00—1·67·00, російський рубель 2·60·00—2·70·00, копійки за рубель 1·30·00—1·35·00.

ВІДГУКИ ДНЯ.

МАҐІСТРАЦЬКЕ ОКО.

Пропонували мені в редакції ще два інші заголовки на цей фейлєтон. одні „Дно ока", другі „Верх ока", але я не погодився.

„Дно ока" назва добра, одначе не моя і без дозволу автора не маю права її вживати. Зрештою сама назва означувалаб долину, спід, а зміст мого фейлєтону власне відноситься до найвищих районів Львова. По друге, колиб я назвав свій фейлєтон „Дно ока", то читачі сподівались би Бог зна яких висловів, порівнянь і т. п. „фай...вих" слів.

„Верх ока" — назва ще ліпша, але вона не булаб настільки зрозуміла, як „Маґістрацьке око". Верх ока може в мене, в моїх знайомих, у кожного читача і в знайомих читача. Але маґістратське око може бути тільки в маґістраті і тільки у Львові. Бо напевно нема на цілому світі такого маґістрату як у Львові і такого Львова як у галицькій Малопольщі.

Здавен-давна стоїть львівський маґістрат напроти камениці „Просвіти", а від непамятних часів вікна редакції „Діла" положені просто вікон маґістрату. На загал одні вікна не цікавляться другими, Урядники маґістрату мають стільки роботи, що не можуть дорогого часу посвячувати на підглядання, а члени редакції нецікаві бачити, як павуки обсновують акти.

Але це тільки назагал, бо відноситься лишень до вікон у бюрах. Зате віконце на маґістрацькім даху, яке лежить просто кімнати головного редактора творить певного роду виїмок.

Горяче літне пополудне. Сонце розпеченим приском сіє по дахах і по вулицях. У каламарах висихає вода, в голові фантазія, в роті слина. Змучені очі вилітають крізь вікно і блудять без цілі по маґістрацькім даху.

І враз... задержуються на однім віконці. Що це?!... Чи справді?... В темній челюсти отвору світиться людське лице, а в нім очі як два свердлики. Провертілися вони аж у кімнату головного редактора дотикають бюрка.

— Певно якийсь робітник — пояснює байдужа думка.

Але минають хвилі за хвилями, а лице все ще світиться, а очі все ще сверлують.

— Не знати, чи це хтось „по наказу", чи з власної пильности? — питається думка.

Але зараз-же сама собі відповідає:

— З власної пильности неможливо, бо силіти годину під розпеченою бляхою, це малощо менше як на розпеченій блясі.

Небуденна поява на маґістратськім даху приманює всіх членів редакції до вікна.

— Тяжка служба — зітхає співчуваючо один. — Голова може з горячі луснути.

Такі зразки мало вживають голови. В них найважніше — очі.

— В такому разі, то не маґістратник!

— А хтож каже!? Певно що ні. Що найвище маґістрат дивиться крізь пальці...

— А зразок дивиться через вікно.

— Тепер має найліпшу нагоду оглянути нас усіх.

Видно, що обсерватор не поділяв тієї думки, бо швидко сховав своє любе, призне, а цікаве лице.

Між маґістратом і каменицею „Просвіти" запанувала знову нетральна байдужість, як бувало від непамятних часів.

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ

— **За мало ґімназійних учителів.** Останне число „Урядового Денника" повідомляє про вільні вчительські посади у середніх школах від нового шкільного року. З нього довідуємося, що є 49 вільних посад на „героїв доби" — вчителів руханки; 26 посад з польської мови, 18 з німецької, 16 з французької, 15 з латинської, 11 з історії, 10 з грецької мови, 5 з математики, 4 з фізики з математикою, 3 з французької з німецькою м., 3 з фізики. Разом 188 вільних місць у державних школах. Виринає питання, звідки ця недостача вчителів? Головною причиною є, здається, факт, що щораз менше є нині кандидатів до цієї невдячної професії. З одного боку післявоєнна молодь є занадто перечулена і нерідко вживає револьверів там, де перед війною все кінчилось на вибитих кількох шибах, з другого боку вчителі середніх шкіл стали настільки залежними від своєї влади, що кожної хвилини є перенесені, або тратять свою посаду коли цій владі не до вподоби.

— **Іспит зрілости** в прив. дівочій ґімназії УПТ. у Львові відбувся в днях 10. до 15. червця ц. р. під проводом дир. І-ої ґімназії О. Ходовіцького. Іспит здали такі учениці: 1) Басальська Емілія. 2) Гаващак Ярослава. 3) Гнатишак Оксана. 4) Добрянська Юлія, 5) Завадська Евгенія, 6) Залуцька Дарія, 7) Мельник Ірена, 8) Могильницька Марта, 9) Савчак Ірена, 10) Твердохліб Світана, 11) Шехович Михайлина, 12) Федак Оксана. Репробовано 3 учениці.

— **Пожежі.** У Татарові згоріла частина тартаку Бльоха, вартости 100.000 зол. — У білостоцькім воєвідстві вибухли одночасно три пожежі: у селі Палківці згоріло 54 будинків, у Бжезінах 30 господарів, а в Заблудах 50 гектарів лісу. — На Віслі біля Потока зударились два кораблики „Бельведер" і „Стефан Баторій", а в іншому місці „Варшава" і „Польща".

— **Панські витребеньки,** це для меш. Львова (бодай покищо!) звичайні наші, рідні, лісні суниці. Хто не вірить, нехай стрібує купити. Склянночка 50 сот. За виставою по овочевих крамницях кільо — 10 зол.

— **Союз польських денникарів** у Варшаві вибрав нову управу. Головою є Здзіслав Дембіцький, заступниками д-р Роман Кордис і Стефан Ґросштерн.

— **Жертви необережних шоферів.** Біля Калуша трапилась автомобілева катастрофа. Одним автом їхало 37 шахтярів до саліну Кропивнику, на щоденну працю, другим салінарні урядовці. Шофер вантажного авта хотів випередити авто особове „Форд" і необережно зачіпив за нього ззаду. „Форд" ударив об телеграфічний стовп, а вантажне віхало до рову. Два урядовці тяжко ранені, 8 робітників небезпечно потороощених, а 18 легко ранених. — У тім самім часі на шляху Стрий-Вигода між автобус і авто попала на дорозі одна жінка; автобус неждано затриманий перекинувся і роздушив її, при чому трьох пасажирів ранено. — На вул. Кохановського 72 у Львові авто віхало на хідник і переїхало на смерть трьохлітню дитинку. Такий є сумний біланс одного дня на невеличкім просторі. З поширенням автомобілевого руху зростає пропорціонально й число катастроф.

— **Жертви літаків.** У місті Штум (Східна Пруссія) кружляв над містом літак. Несподівано обірвалось його крило і двох летунів упавши, згинуло на місці. Один із них Фердинанд Шульц був рекордистом світового ховзного лету. У Мюнхені літак, сідаючи на майдан, зачіпив пропелером летуна Крюґера і вирвав йому рамя.

— **Ріжні вістки.** Аманнула програвши своє царство вибирається доживати віку в Римі і починає нову добу свого життя як неодин „вислужений" діяч: пічне списувати свої спомини. Бувший німецький кронпрінц хоче приїхати до Англії для приватних відвідин. — У Льондоні помер голова „Армії Спасення" ґенерал Бут, якого недуга дала останніми місяцями привід до дуже гострих конфліктів між членами цієї великої релігійної орґанізації. — Шведський парлямент висловився більшістю за англійською мовою, а проти есперанта як міжнародньої мови, якої треба вчити в школах. — У Варшаві збираються 28. ц. м. славянські дерматольоґи, які оглянуть деякі польські санаторії та шпиталі. — Німецька летунка Неллі Фуссмар скочила підчас своїх вправ з літака при помочі легкопаду, а впавши в Рейн, підчас вітру, втопилась. — Американський президент Гувер утратив від хвилини свого урядування 8 кільо на вазі; тому, що він грубий, то це здобуток, а не втрата. — У Варшаві вмерла піяністка Софія Івановська, жінка маляра, серед сумнівних обставин; можливе, що була отроєна. — У Гейдельберґ помер ректор університету Карло Гайнс-Гаймеер, визначний правник-„цивіліст".— Відома летунка Рут Ельдер, що в 1927 р. пробувала перелетіти океан, виходить утретє замуж, за сина багатого промисловця в Шікаґо. — Один із югословянських епископів має бути призначений кардиналом; кандидатуру поставить уряд у Білгороді. — Мистцеві ґольфу Боббі Джонс украли в подорожі його киї до гри; він каже, що коли їх не відшукає, то не зможе виграти більше на міжнародніх змаганнях.

— **Сучасні винаходи у Ватикані.** Ватикан має свіжо зорганізовану телеграфічну сіть з великим штабом урядовців. Коли папа оглядав його цими днями, виходячи сказав весело: „А все-таки св. Петро не потрібував журитись такою справою". За 6 місяців папа матиме також свою радіостацію, яку будує Марконі. Тоді його промов, виголошених з найвищого місця ватиканських садів зможе слухати також більша авдиторія, як промов св. Петра.

— **Паломництво до Риму.** Марійське Т-во Молоді подає до відома кому треба, що до одержання пільгового паломничого паспорту треба до подання долучити метрику і свідоцтво приналежности, або старий паспорт згл. „довуд особісти". Жадних інших свідоцтв не треба, бо льокальні власти мусять видати паспорт на підставі рескрипту міністерства скарбу. „Одержаний паспорт треба відіслати до Мар. Т-ва Мол. до дня 26. липня ц. р.

З судової салі.

ВІДГОМІН ЛИСТОПАДОВИХ ДНІВ.

Українські студенти і студентки перед судом.

У вівторок 18. червня ц. р. почалася розправа проти сімох українських студенток і студентів, яких арештовано ще в листопаді минулого року по відомих нашій суспільности листопадових подіях у Львові. Розправа відбувається в малій салі окружного суду при вул. Баторія тому, що в великій салі відбувається великий політичний процес проти комуністів, приналежних до К. П. З. У.

Доступ на салю розправи доступний лише за білетами. Тому на салі не більше, як 20 осіб, переважно рідня і знакомі обвинувачених. Інших охочих людей з публики не пускають. Розправою проводить предс. *Антоневич*, вотують радн. *Петер* і радн. *Згурський*. Обвинувачує прок. Чановський. Боронять обор. д-р В. *Старосольський* і *д-р Лев Ганкевич* обв. Марію Кравцівну, Марію Чижівну і Софію Мойсеовичівну. Зновуж обор. *і д-р С. Шевчук* обв. Жигмонта й Осипа Процишинів. Вкінці обор. д-р С. *Шухевич* боронить обв. Евгена Сену і обв. Марію Конрадівну.

На лаві обвинувачених сидить сім молодих українських студенток і студентів, а саме: 1) Марія Кравцівна студ. фільос., 2) Марія Чижівна учителька, 3) Софія Мойсеовичівна абсольв. сем. 4) Жигмонт Процишин студ. прав, 5) Осип Процишин студ. прав, 6) Евген Сена студ. прав і 7) Марія Конрадівна студ Муз. Інституту. Розправа почалася по 9-ій год. рано по вильосованні присяглих суддів. До лави присяглих суддів входять: 1) Блецький Болеслав, інжинір, 2) Яворський Тома, майстер пекарський, 3) Врублевський Фелікс, купець, 4) д-р Манш Альфред референт торговельно-пром. палати, 5) Станкевич Жигмонт, інжинір, 6) Бернат Франц, каміняр. майстер, 7) Кольонський Ян, купець, 8) Юре Олександер, інжинір буд. машин, 9) Бадовський Ян Станислав золотник, 10) Юнґ Станислав, крав. майстер, 11) д-р Шелінський Едмунд, урядовець промислового банку, 12) Еренфельд Маврикій, урядовець т-ва „Нафта". Як заступників покликано 1) Стаха Генриха, купця, 2) Бояновського Володимира майстра столярського.

По заприсяженні присяглих суддів приступлено до відчитування акту обвинувачення. Акт обвинувачення обіймає аж 62 сторінки машинового письма і тому саме його відчитування протягнулося понад три години.

АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

Акт обвинувачення закидає всім сімом обвинуваченим приналежність до У. В. О. і поширювання акції названої орґанізації, яка змірає до відірвання східних земель від Польщі. Для підтримки своїх тез прокуратор наводить такі посередні докази, як відорвані від цілости поодинокі вислови, а навіть цілі речення із поезій кількох обвинувачених. Далі з дневників, нарисів та новель, у яких поетично настроєні обвинувачені виявили свої задушевні побажання, молоді мрії та надії. Із усего того прокуратор повибирав і повязав поодинокі слова та речення в одну, як запевняє, льоґічну цілість, з якої то, як каже акт обвинувачення, пробивається велична ворожість до польської держави. Тому-то обвинувачені, автори поезій, нарисів і новель яких праці не надруковано, мусіли належати до У. В. О., бо дишуть ненавистю до всего, що лише польське і висловлюють побажання волі українській нації, а так думають і члени У. В. О. Але прокуратор не обмежився до того доказового обтяжуючого матеріялу проти обвинувачених. Він ще повитягав поодинокі слова з писаного реферату обв. Чижівної. Цей реферат обвинувачена мала написати ще в травні 1928 р. на те, щоби його виголосити в пластовій домівці перед більшою скількістю молодих людей з нагоди святочного обходу річниці 1. листопада 1918 р. в дні 1. листопада 1928 р. і в цей спосіб поширювала погорду і ненависть до польської держави. Одначе і на тому ще не кінець. Прокуратор покористувався також приватною кореспонденцією кількох обвинувачених адресованою до своїх найближчих, з якої теж повибирав інтимні думки і повязав їх в одну цілість на те, щоби підтримати свою тезу, що ці обвинувачені — це члени У. В. О.

Наглядним доказом і то вже безпосереднім приналежности обвинувачених до У. В. О. — є заквестіонована поліцією при ревізії в помешканнях обвинувачених велика скількість нелеґальних часописів „Сурма", органу конспіративного часопису У. В. О., велика скількість летючок і відозв У. В. О., як: „У Великий День", „Українські Жінки", „Товариші", які обвинувачені мали у своїх

мешканнях переховувати на те, аби опісля кольпортувати і роздавати їх між українським населенням та поширювати і поглиблювати ненависть до польської держави і в цей спосіб змагати до відірвання східних земель від Польщі. Накінець пречистим доказом у приналежности обв. С. Мойсеовичівної до У. В. О. мають бути заквестіоновані в неї чотири револьвери німецької марки. Щож до обв. Конрадівної, то доказом її приналежности до У. В. О. має бути вибуховий матеріял, який найдено у її помешканні при ревізії. Найдені у студ. Конрадівної речі скваліфікували знатоки піротехніки як вибуховий матеріял.

На основі всього наведеного прокуратор обвинувачує цілу сімку (підсудних) за злочин головної зради по думці §§ 58 ц. і 59 б. уст. 2 к. з. До того обв. Чижівній закидує акт обвинувачення поповнення злочину забурення публичного спокою. Цього вона мала допуститися своїм відчитом у пластовій домівці, по думці § 65 а к. з. Зновуж обвинуваченій М. Конрадівній додатково закидує акт обвинувачення ще злочин по думці п § 6. закону про вибухові матеріяли з дня 27. травня 1885 р. і злочин очорнення по думці § 209 к. з.

Цей злочин мала поповнити обв. Конрадівна, як каже акт обвинувачення, тим, що в своїх поліційних зізнаннях мала кинути підозріння на своїх товаришок Дарію Герасимович і Дарію Гординську в тому напрямі, немов би перша її товаришка спрямувала до помешкання обв. Конрадівної в дні 5. листопада 1928 р. незнаного їй мущину, який залишив в неї вибухові матеріяли до переховання. Зновуж Дарія Гординська мала повідомити докладно обв. Конрадівну про день і годину прибуття незнакомого мущини і була до того ще присутньою при складанні цього вибухового матеріялу в помешканні обв. Конрадівної.

Стільки акт обвинувачення про обвинувачених. Але крім того присвячено в ньому кільканацять сторінок докладній характеристиці У. В. О. Там змальовано яркими красками протидержавну діяльність У. В. О. на терені східних земель Польщі, які У. В. О. хоче відорвати від польської держави.

ЗІЗНАННЯ ОБВИНУВАЧЕНИХ.

По півторагодинній перерві приступлено до переслухування обвинувачених. Перша почала зізнавати обв. *Марія Кравцівна*, студ. фільос..

Обв. Кравцівна заявила на вступі, що до ніякої вини не почувається, бо до У. В. О. не належить. Дещо про саму організацію (У. В. О.) і її ціль знає з української та польської преси, яка широко розписується про неї з нагоди ріжних політичних процесів. Каже, що деколи читала „Сурму", яку діставала почтою. З самою ідеольоґією У. В. О. згоджується остільки, оскільки У. В. О. змагає до відбудовання держави. З індивідуальним терором, який приноровлює У. В. О. обвинувачена не погоджується. Зізнає, що нікого з членів У. В. О. не знає. Сама належала лише до таких організацій як „Студентська Громада", і секції „студенток" та секції „істориків" — при „Студентській Громаді". Також належала ще до т-ва „Просвіта" і т-ва „Сокіл".

Обвинувачену Чижівну знає з карнавалу у 1928 р., але з нею у ближчі зносини не входила. Щойно в вересні 1928 р. стрінула її випадково на вулиці і тоді довідалася від обв. Чижівної, що вона пошукує помешкання, якого обв. Кравцівна теж шукала. Тому обі разом знайшли помешкання і замешкали в окремім покою у пані Ґешвінд при вул. Пулавських ч. 8. Туди приходили до неї два брати і сестрички, які студіюють у Львові. Понятим сама цілими днями пересиджувала по семинарійних бібліотеках і приготовлялася до іспиту з історії та ґеоґрафії.

В дні 1. листопада ходила рано на богослуження до св. Юра і Преображенської церкви. Вечером коло пятої години ходила на панахиду до св. Юра за поляглих у польсько-українській війні. Каже, що там розкидано летючки і одну з них п. н. „Товариші" одержала обвинувачена, яку прочитала щойно в дома. По проповіди люди рушили товпою вперед і обвинувачена також мусіла йти з ними, бо не могла видістатися зпоміж товпи. На вулиці Міцкевича наскочила поліція і розігнала людей. Тоді обвинувачена вернула до дому. Зізнає, що обв. Мойсеовичівна нічого не винесла з їх помешкання в дні 2 листопада вечером 1928 р., як це закидає акт обвинувачення обв. Кравцівній і обв. Чижівній. Ще раз заявляє, що вони не були ніякими кур'єрками У. В. О. та не переховували в себе ніяких матеріялів і літератури виданої У. В. О. Каже, що в дні 2. листопада в 12 год. в ночі поліція перевела в їх помешканні ревізію і обі арештувала. Після того Кравцівна дає вичерпуючі пояснення, щодо авторства кількох карточок і новель та своєї скіряної течки, яку, як каже акт обвинувачення, мала передати обв. Мойсеовичівній разом з аґітаційною нелеґальною літературою У. В. О. зі свойого помешкання.

Після того переслухано ще обв. *Марію Чижівну*, учительку. Вона теж до вини не почувається і про У. В. О. знає те, що писала українська і польська преса. Каже, що семинарійну матуру здала ще в 1926 році в Самборі. Опісля переїхала до Львова і тут приготовлялася ще до державного іспиту з гри на скрипці. Попри те мала посаду в Маслосоюзі через деякий час. Обв. Кравцівну знає з карнавалу. Опісля з нею замешкала. Належала лише до „Пласту" і т-ва „Сокіл". Вияснює докладно і вичерпуючо про свій проєкт реферату „Пластовий Розказ", який вона мала виготовити, аби з нагоди річниці 1. листопада відчитувано його між пластунами. Але кошова команда „Пласту" цей проєкт відкинула і тому його цілком не літографовано, як це закидує акт обвинувачення. При тій нагоді справа вияснюється, що цей реферат лише переписано на машині і що його не літоґрафовано. Каже, що в дні першого листопада ходила рано на богослуження, а коло пятої години на панахиду до св. Юра. Там одержала летючку „У Великий День", яку розкидано між людьми і купила чотири світлини Атаманчука і Вербицького за чотири золотих. По панахиді почали люди виходити і тоді наїхала поліція та почала стріляти. Обвинувачена пішла до дому. Обв. Мойсеовичівну знає з „Пласту", де вона була скарбничкою. Признає, що обв. Мойсеовичівна прийшла до неї 2. листопада 1928 р. вже перед десятою годиною і принесла ключ від пластової домівки тому, що вона хотіла в суботу 3. листопада в год. 6. рано забрати свій плащ з пластової домівки. Обв. Мойсеовичівну просила обв. Чижівна прийти до неї ще першого листопада на богослуження. Далі каже, що обв. Мойсеовичівна була лише в передпокою і від неї взяла собі обвинувачена ключик від пластової домівки, тому, що обв. Мойсеовичівна держала дві повні течки в руках. Що в них було — обвинувачена не знає. Далі вияснює, чому в дні 31. жовтня 1928 р. приходило до її помешкання кільканацять осіб. Каже, що її наречений д-р Р. Сушко поручив їй попришивати стяжки до 1000 памяткових хрестів для членів У. Г. А., з якими вона мала за один день впоратися. Тому, що їй помагали деякі учениці в тій праці, то мусіли приходити до її помешкання, але не за літературою, як це каже акт обвинувачення.

Вкінці ще переслухано обв. *Софію Мойсеовичівну*, абсольв. семинарії. Вона до У. В. О. не належить і до вини признається остільки, що хотіла переховати нелеґальні річи, які їй доручив один знакомий. Про своє знакомство і візиту в Чижівної зізнавала, як обв. Чижівна. Каже, що в дні 2. листопада рано стрінула одного знакомого під Юром, як ішла до уряду на почту, де мала контрактову посаду. Він просив її переховати йому через ніч два пакуночки. Вона згодилася. З ним то умовилася обв. Мойсеовичівна, що ті пакунки відбере собі вечером на вулиці Пулавських, як піде до обв. Чижівної. Але вечером стрінула того молодця в камениці на сходах, де мешкала обв. Чижівна. Він передав їй одну повну течку і один пакунок, який вона сховала до своєї течки. З тими течками арештувала її поліція, як вертала домів. При ревізії на поліції знайдено в них понад 100 прим. „Сурми", кілька брошур і чотири револьвери.

На тому перервано розправу до завтра.

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА. (Віче і концерт у Ходачкові Малім.) В четвер дня 13. червня ц. р. на Вознесення відбулося в Ходачкові Малім справоздавче віче під відкритим небом посла д-ра Степана Барана і посла Антона Куцька при участи около 800 людей з Ходачкова Малого і з трьох громад скалатського повіту: Жеребки Малі, Панасівка і Колодіївка. Віче отворив місцевий парох о. Михайло Осадца привитанням прибувших послів і він опісля проводив вічеви. Перший промовив пос. Куцько, обговорюючи головно господарські й податкові справи, що були ухвалені або порушені в соймі в останньому році, а відтак пос. д-р Баран обговорив теперішнє політичне положення в Польщі і польську політику супроти українського народу та заходи Української Парл. Репрезентації в обороні прав нашого народу. Віче закінчено ухваленням довіря для послів і сенаторів з УНДО за їхню працю на парляментарній арені і в краю і відспіванням національного гимну. По вічу відбувся в салі читальні „Просвіти" концерт українських народніх пісень. Пісні виконав місцевий хор під управою о. Осадци. В концерті взяли участь обидва посли.

Зі спортового життя.

Відчит д-ра О Саламанчука.

В пятницю 21.VI. відбудеться на площі С-Б. о год. 6'30 веч. відчит д-ра О. Саламанчука „Засади раціонального тренінґу на підставі ліпших досвідів з Олімпіяди в Амстердамі. Вступ вільний. Гостям раді.

Виділ С. Т. „Україна".

Дивогляди.

Індустралізація релігії.

Київська „Жива церква" терпить на недостачу вірних. Її провідники та проповідники вели пропаганду, щоби їх зєднати, але у Володимирськім соборі слухачів було обмаль. Аж тепер придумали спосіб. Ось заголовки заповіджених проповідей: „Індустралізація релігії", „Авіяція духа"...

Спрагнені вязні.

В американськім місті Санбері (Па) трапилась така подія: Начальник тюрми повіту Нортамберленд, Райц, викрив що відвідувачі вязнів напували їх горівкою. Вони подавали їм содову із соломками, зі щирого жалю нахилялись до них, а вязні переставляли соломки з води до пляшок з горівкою в кишенях відвідувачів. Таким робом гості таки добре розпивали вязнів. Загадка булаб не розвязана, якби не те, що ці соломки валили з ніг вязнів. Вони після таких відвідин не могли вдержатись на ногах і були дуже веселі. А веселість їх зрадила.

Там, де роблять згукові фільми.

В Голівуд побудовані спеціяльні студії, в яких відбувається знимка згукових фільм. Постороннім людям вхід до тих студій суворо заборонений. А якщо вам все таки якимось чудом вдасться комусь дістатися туди, в середину тих „святая святих", то ось що ви побачите:

Сцена 100 стіп довжини і 74 ширини, з голими білими стінами і такою ж стелею. Білі стіни відбивають світло; спеціяльна оббивка стелі втягає в себе згуки. Підлога сцени груба на 16 цалів. Її основою служить шістьцалева верства піску, і хоч далі йде цемент, а ще далі тверде дерево, але вони покриті трицалевою корковою верствою. Коли ви йдете по тій дивній підлозі, то не чуєте своїх власних кроків. Не знаючи, з чого зроблена підлога, ви зі здивуванням, змішаним з острахом, звертаєтесь до свого провідника за поясненням, але ви не чуєте свого власного голосу. Приготовившись до дальших несподіванок, ви шукаєте очима звичайних кіно-апаратів. Але їх нема. Замісць них перед вами висять будки, що здебільша похожі на телефонічні. Їх пересувають по студії взад і вперед, направо й на ліво, вздовж і впоперек, але ви не чуєте найменшого шелесту, бо їх колеса вбуті в ґумові шини. При ближчім знайомстві з будками ви побачите, що вони оббиті сітками і якимсь чорним папером із частими отворами. За сіткою і папером знаходиться шкло, за шклом камера. Потрійна одежа будки: шкло, папір і сітка не допускають шуму працюючого кінематографу з будки до студії і на сцену. Ваш погляд перебігає по стінах студії, поки не спиниться на величезній трубі, що виходить зі стіни в одним кінці студії. Над трубою три великі вікна з надзвичайно грубими шклами. Крізь вікна ви бачите кімнату, заняту хитроумними і складними апаратами, за якими сидять два техніки. Це так звана „моніторна" кімната. Із неї до вашої студії ведуть численні дроти, якими техніки руководять апаратами, що витворюють згуко-кіно знимку „акторської мови на сцені". Згуки акторської мови, поцілунків, вистрілів то-що, вбираються мікрофонами, що висять над сценою від вісім до десять штук. Мікрофони вбирають навіть такі згуки, як тьохкання кишенкового годинника, і можуть змінити ті згуки до довільних розмірів. На сцені з боку стоїть столик. На ньому апарат подібний на невеличкий радіо-приємник. На апараті від часу до часу запалюються ріжнокольорові вогні. То сиґнали з моніторної кімнати, просьби говорити голосніше або тихше, скорше або поволіше. Сиґнали приймаються третім техніком. Артисти на сцені готовляться до акції. Провідник дає вам знак опустити студію. Підчас знимки нікому постороннього не вільно там бути.

Такі великі кіно студії, як Метро Голдвін Маєр, звичайно роблять дві версії картин. Одну „говорячу" для американського ринку, а другу німу для чужини.

Театри.

Великий Міський Театр:

Середа 19-го, г. 7·30 веч. „Фіделіо", опера Бетовена.

Четвер 20-го, г. 7·30 веч. „Біда не гріх" Островського. Виступ театру Станиславського.

Пятниця 21-го, г. 7·30 веч. „Вишневий сад" Чехова.

Малий Театр:

Середа 19-го, г. 7·30 веч. „Пігмаліон". Гостинний виступ А. Венгерка.

Четвер 20-го г. 7·30 веч. „Пігмаліон". Гостинний виступ А. Венгерка.

Кіна.

„Аполльо": „Спортовець із любови".
„Кольосеум": „Козаки" (Толстого).
„Лев": „Пат і Патахон як герої".
„Люна": „Батьки та діти".
„Марусенька": „Мусиш зі мною оженитися" і „Серенада".
„Оаза": „Батьком стати не тяжко".
„Палас": „Право молодости".
„Пан": „Божевілля одної ночі".
„Пасаж": „Стій!" (Еді Польо) й американська комедія та Гомонтів тиждень.
„Утіха": „Пат і Патахон в обличчі смерти".
„Фатаморгана": „Царський курер" (Жіль Верна) з Наталією Кованко, Мозжухіним і Гайдаровим.
„Химера": „Жінка це гріх" (М. Деколбри).

Програма радіо.

Четвер 20-го.

Льондон (358). 21·30 Дуети на два фортепяни. 23·35 Музика до танців.
Париж (1744). 17·15 Симфонічна музика. 21·00 Концерт.
Берлін (475,4). 17·00 Концерт.
Відень (519,9). 16·00 Квартет Сілінг.
Будапешт (545). 22·15 Циганська оркестра.
Рим (443,8) 21·00. Еспанська музика.
Мілянo (504,2). 20·30 „Ріголетто".
Москва (1442,3). 16·40 Камерна музика. 19·00 Опера.
Харків (1680). 21·00 Народній концерт.
Варшава (1395,1). 17·55 Концерт солістів. 20·30 „Панна лялька" оперетка Фаля.
Краків (314,1) 20·30 Концерт.
Познань (339,8). 20·0 Скрипки.
Катовиці (339,8). 23·00 Смичковий квартет.
Прага (343,2) 21·00 Квінтет фортепяни.

Пятниця 21-го.

Льондон (358). 22·35 Еспанський симфонічний концерт.
Париж (1744). 16·45 Концерт. 21·35 Симфонічний концерт („Льоенгрін").
Берлін (475,4). 20·45 Концерт радіоорхестри.
Відень (519,9). 20·05 Композиції Офенбаха.
Лянгенберг (462,2). 17.45 Тріо на арфі.
Будапешт (545). 12·05 Смичковий квартет: Чайковський. 18·00 Опера.
Мілянo (504,2) 20·3. Симфонічний концерт.
Брюссель (511,9). 21·15 „Міньон".
Москва (1442,3) 20·00 Концерт.
Харків (1680). 20·00 Концерт національностей.
Київ (775). 19·30 Радіоконцерт.
Варшава (1395,1). 17·55 Легка музика. 20·30 Симфонічний концерт.
Познань (339,8) 17·55 Спів Анджеліки дель Арко.
Кошиці (265,5). 17·10 Пісні Р. Штравса.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабіневича.
Бориня:
20.VI Базар.
Сможе:
21.VI Осінні Маневри.
22.VI Маруся Богуславка.
23.VI Вій.
Сколе:
24.VI Осінні Маневри
25.VI Базар.
26.VI Чесна Сузанна.
27.VI Тітка Чарля.
Готується до постанови: „Доріна", „Весілля при ліхтарнях" і „Захар Беркут". До Театру заангажовані: артистка Театру Львівської Кооперативи і Т-ру п. Стадника п. Бенцалева, п. Цимкова, а також дирігент тихже театрів п. Цісик. 2218 5—?

Український Театр під дир. Ів. Когутяка:
Золочів:
четвер 20.VI Пташник з Тиролю
пятниця 21.VI Король життя.
Готується до постановки Суламіт. 5-?

З гімн. Рідної Школи в Дрогобичі. Дня 1. вересня 1929 р. буде отворений при гімназії I. відділ гуманістичного типу, рівнорядний IV. кл. гімн. старих типів. Вступні іспити до цього відділу (на основі покінчення 7-ми кл. школи) відбудуться дня 28. і 29. червня п. р. Вступні іспити до 1. кл. теперішньої гімназії (класичного типу) відбудуться також дня 28. і 29. червня, а вступні іспити до II—VII кл. теперішньої гімназії дня 25. і 26. червня. — Обі гімназії, 8 клас старої і I. відділ гуманістичного типу, переносяться до власної нової домівки. — У старому будинку буде отворена бурса на 80 місць за оплатою від 20 до 70 зол. місячно. — **Управа.** 2258 2—3

Приватна семинарія з правом прилюдности в Коломиї. Вступні іспити на курси I—IV. розпічнуться 25 і потревають до 27 червня. Зголошення приймає Управа до 24. червня включно. До подання написаного батьком або опікуном треба долучити метрику, свідоцтво лікарське, останнє шкільне свідоцтво, свідоцтво щеплення віспи, власноручно написаний перебіг життя та свідоцтво моральности, коли кандидатка скінчила 14 літ і мала перерву в науці. 2249 3—3

Приватна гімназія Р. Ш. з правом прилюдности в Коломиї Вступні іспити до кляс IV—VII. розпічнуться дня 28.VI. 1929 в годині 10. рано. Зголошення приймається до 27 червня. По вакаціях вступні іспити будуть могли відбуватися лише за дозволом Кураторії. — Управа. 2248 3—3

Вписи до одинокої української Школи Торговельної з кооперативним напрямом приймаються по кінець червня 1929 р. в будні дні від год. 10—12 рано в домівці Школи при вул. Корняктів ч. 1. До запитів долучити почтовий значок. 1—1

Панахида на стрілецьких могилах. Українці! В неділю дня 23-го червня 1929 р. (перший день Зелених Свят) відбудеться в год. 1-ій по пол. на стрілецьких могилах у Потуторах коло Бережан Торжественна Панахида, на яку всіх українських громадян і громадянок запрошує Виділ Т-ва Охорони Воєнних Могил у Бережанах. Збірка для замісцевих в год. 12-ій в пол. у парохіяльній церкві в Бережанах. Проситься о численну участь, по можности з вінками. Бережани, дня 18/6 1929 р. Д-р Володимир Бемко, в. р. голова, Богдан Бородайко, в. р, секретар.

Шир ть наш часопис!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

БИЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ поручає дешево Домбровскі-Розважевскі Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. Догідні услівя. 1366 37—?

КОСІВ, за Коломиєю, пенсіонат п. Лукашевської поручає покої сонишні з першорядним удержанням, ціни умірковані. 1877 17-20

УЧИТЕЛЬКА виїде на село найрадше в гірську околицю до науки дітей. Ласкаві зголошення до Адміністрації „Діла" під „Удержання". 2271 1—1

МАШИНА до писання, українська на продаж. — Відомість тел. 32—33. 2272 1—1

СИРОТА українка, бідна безприютна, що не має забезпеченої будучности, а лагідна і працьовита, буде принята на практику до фотографічного заведення на добрих услівях. Вимагане середнє образовання 18—23 літ. Першенство мають ті, що мають хист і охоту до фотографії або малярства. По можности музикальні та співаючі сопраном. Услівя письменно або особисто. — Зголошуватись найдальше до 3 днів після оголошення враз з фотографічною знимкою (яку негайно зверну) до Адміністрації „Діла" під „Запевнена будучність". 2268 1—1

ДОБРЕ ПРОСПЕРУЮЧА провінціональна адвокатська канцелярія до заміни. — Зголошення приймає Секретаріят С. У. А. Львів, вул. Руська ч. 3 І. 2260 2—3

ЯЙМНА пансіон п. Струмінської поручає сонишні покої і першорядний харч. Зголошення на серпень приймає. 1—1

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецизійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 151-?

ПАТЕЛЬНІ
ШУРОВАНІ
VIM-OM
МОЖУТЬ ЗАСТУПАТИ
ЗЕРКАЛА
VIM
DO CZYSZCZENIA
SZOROWANIA I POLEROWANIA
DRZEWA, MARMURU
PRZEDMIOTÓW
MALOWANYCH I SZKŁA
LEVER BROTHERS
PORT SUNLIGHT
V2-026 P

ПОШУКУЄТЬСЯ жінки до помочі в плеканню немовляти. — Зголошення до Адміністрації „Діла" для „Лікарки". 2262 2—3

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст недуг легенів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 **Пересвітлення Рентгеном.** 15—24

9 зол. | ВЕСІЛЬНІ ОБРУЧКИ | 9 зол.
з 14-карат. золота, від 9 зол. тільки у
Б. ҐРИНБЕРҐА ЛЬВІВ, вул. Сикстуська 4.

Конкурс.

На посади учителів (-льок) класичної фільольогії, української, польської і німецької мови, педагогічних предметів, математики, рисунків, руханки і ручних жіночих робіт в гімназіях і семінаріях „Рідної Школи" можна вносити прохання до канцелярії Товариства, Львів, Ринок ч. 10/II. до кінця червня п. р. —
Головна Управа „Рідної Школи".
2261 2—2

Подяка.

Почуваюся до приємного обовязку висловити щиру подяку Вп. Дентистови Якову Нассу за солідно й елєґантно виконану направу зубів.
2274 **Петро Холодний.**

Присилайте передплату!

Звичайні
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членів Українського Банку Кооперативного, кооперативи з обмеженою відповідальністю в Тернополі відбудуться ... 2-го липня 1929 року в салі Міщанського Брацтва в Тернополі о год. 11-ій ... по з таким порядком нарад:

1) Відчитання і принятти протоколу з попередних зборів.
2) Звіт з діяльности за рік 1928.
3) Звіт ревізії переведеної Р. С. У. К. у Львові.
4) Звіт Контр. Комісії Надзірної Ради і внесення на уділення абсолюторії.
5) Розділ чистого зиску.
6) Означення найвищої суми зобовязань кооперативи.
7) Означення найвищої границі кредиту для одного члена.
8) Вибір трох членів Надзірної Ради ... одного заступника на місце вилосованих ...
9) Внесення Надзірної Ради на ... плення Загальних Зборів членів ... ними Зборами вибраних представників.
10) Вибір 39 представників.

На Загальних Зборах беруть участь члени особисто. Правні особи заступають їх повновласники, які мають ... затися перед предсідником зборів ... ними повновластями письменними ... жити їх до рук предсідника ... ником кооперативи або іншої правної ... особа може бути лиш член зарядної ... Надзірної Ради дотичної кооперативи ... згладно член управи дотичної правної особи, або в обох випадках особа ... на, що є вписана в реєстр членів ... ративи „Український Банк Кооперативний, кооператива з обмеженою відповідальністю в Тернополі".

Легітимації до участи в зборах ... еться в бюрах Банку в годинах ... вих від дня 27. червня до дня 1. ... п. р. — Річний звіт і замкнення ... є виложені в бюрах кооперативи ... регляду членам.

За Надзірну Раду:
Остап Постригач, голова. **Д-р Іван ...** секретар.

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.